

PROFFAN PALSTA

Lagom

Monella tapaa mielenkiintoinen keväät. Erikoislääkäriskolousuudistus lähti käyntiin kuin varkain viruksen varastaessa päähuomion. Parin haastattelukerran kokemuksella väitän, että torsonakin nykyinen erikoislääkäriskoloutuksen hakuprosessi on aikaisempaa parempi. Koen hakijoiden kirjoittamat motivaatiokirjeet hyödyllisinä, varsinkin hakijoille, joille verbaalinen suorittaminen tuntuu hankalalta. Toisaalta haastattelutilanne mittaa kykyä kertoa itsestään olennainen lyhyessä ajassa. Suoriutuminen aikaisemmissa töissä jää edelleen osin pimentoon, mutta näkemys yksilön visioista, vahvuuksista ja heikkouksista muotoutuu aivan eri tavalla kuin aikaisemmin. Vielä kun saisi luonnehdinnat aikaisempien työpaikkojen esimiehiltä.

Kevään kuluessa havaitsimme myös, mitä älykkyytutkijat tarkoittavat henkisellä potentiaalilla. Asiantuntijayhteisöt valjastivat digitaaliset työkalut käyttöönsä hetkessä ilman vuosikausien valmistelutyötä, mietintöjä, tahi projekteja. Kävi ilmi, ettei digitaalisten työkalujen käyttöönotto vaadikaan huolellista valmistautumista, ole vuosikausien muutosprosessi, vaan motivaatiokysymys. Kyynisesti voisi todeta ihmiset lukevan käyttöohjeita, kun on pakko. Opiskelijat ovat muutosta selvätkin jo odottaneet, heidän puoleltaan olemme saaneet ymmärrystä ja kannustustakin. Mitähän muuta saisimme aikaiseksi, jos kannustin olisi riittävän hyvä?

On ollut ilo huomata, miten webinaarien yms. tilaisuuksien pyörittäminen alkoi maaliskuun lopulla sujua lähestulkoon välittömästi, ilman kaaosta. Mikä parasta, nyt keskitytään olennaiseen, kokousten tehokkuus on parantunut valtavasti. Kokousten agendat ovat selvillä ennen kokousta, taustamateriaalit jaettu. Kokous ei ala tietoliikennekaoksella, kuulumisten vaihtami-

sella ym. turhanaikaisella, vaan kokouskäytännöt muuttuivat hetkessä päämäärätietoiseksi työn tekemiseksi. Päälle puhuminen on turhaa, koska sillä ei saavuta mitään, vuoroa on odotettava. Voisiko tämä kulttuuri jäädä pysyväksi?

Ravi on pakotettu liikkumisen muoto. Mediaa seuraava toteaa, miten pahasti eräiden kollegojenkin hevonen on laukalla. Kiihkottomasti viestiviä asiantuntijoita onneksi riittää, ja pitää todeta, että valtaosa viestinnästä on asiallista ja

lääkärikunta on pääosin esiintynyt edukseen. Silti mieleen tulee vanha tarina vapaapalokunnan sammuttamasta tulipalosta, jonka myöhemmin paikalle ehtinyt virkaa tekevä palomestari totesi väärin sammuteksi. Hellyttävää huomata, miten suuri osa koronavirusepidemian aikana tehdyistä viranomaistoimista osoittautuu some-kriitikoiden tarkaste-

lussa vääriksi. Ylivertaisuusvinouma huvittaa hetken ja ymmärrän, että johonkin epätietoisuudesta kumpuava ehdistus pitää purkaa, mutta silti: voisiko silmittömän raivoamisen asemasta käyttää aikansa johonkin muuhun? Meteli kun peittää alleen asiallisen viestin.

Tasapainoista elämää voi ylikansoitettujen kunto- ja luontopolkujen ohella hakea kirjahyllystä. Mikäli hyllyn on konmarittanut kirpparille, pitävät kirjakaupat ovensa auki, lisäksi posti kulkee ja paketit tulevat kotiin asti. Saattaisi olla paikallaan tutkia keskuuteemme ilmaantuneen viruksen sukua kiihkottomasti hieman tarkemmin (1), nauttia kulttuurista (2) tai pohtia tiedon olemusta ja asemaa nykymaailmassa ihmetellen (3). ■

Viitteet

1. Vuento M. Virukset. Näkymättömät viholliset. Gaudeamus 2020.
2. Ishiguro K. Surullinen pianisti. Tammi 2019.
3. Livio M, Galileo: And the Science Deniers. Simon & Schuster 2020.

Ihmiset lukevat käyttöohjeita, kun on pakko.